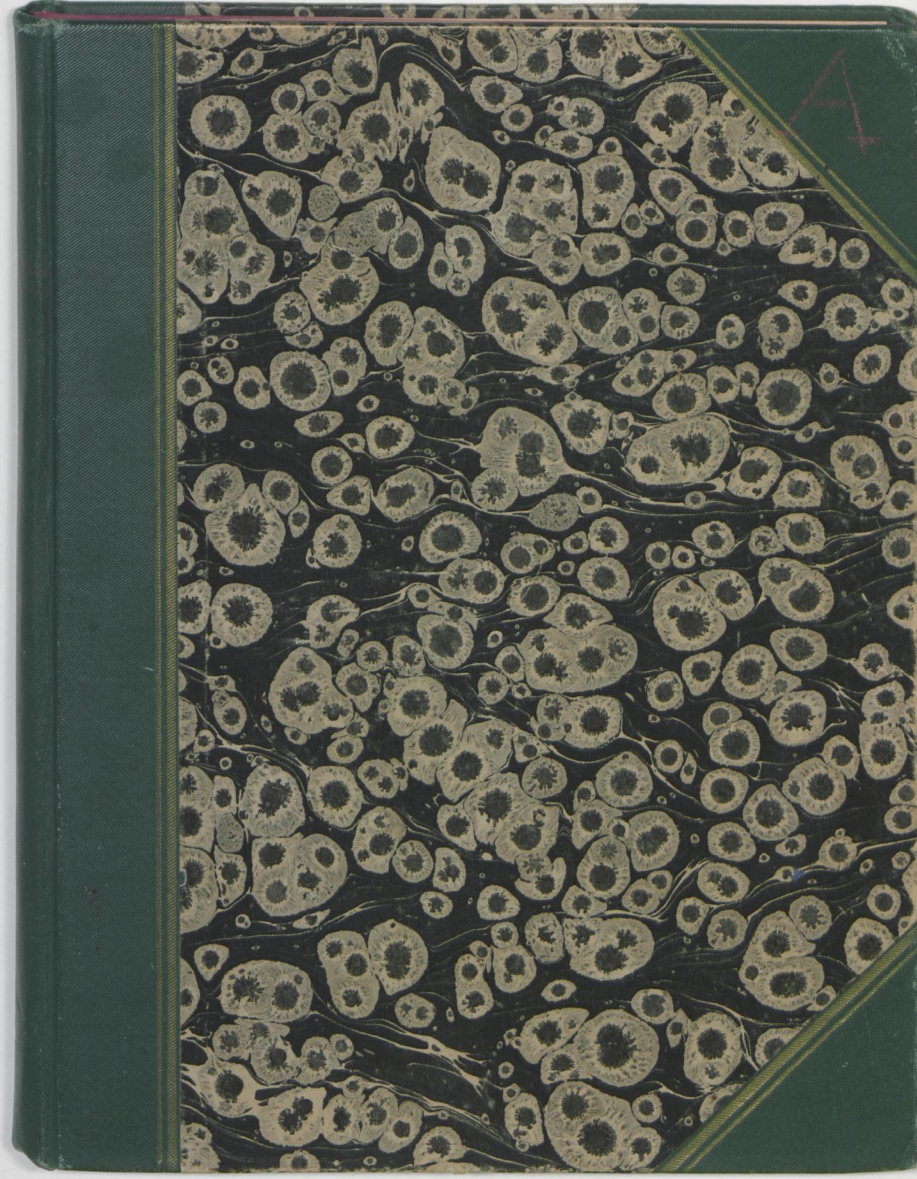
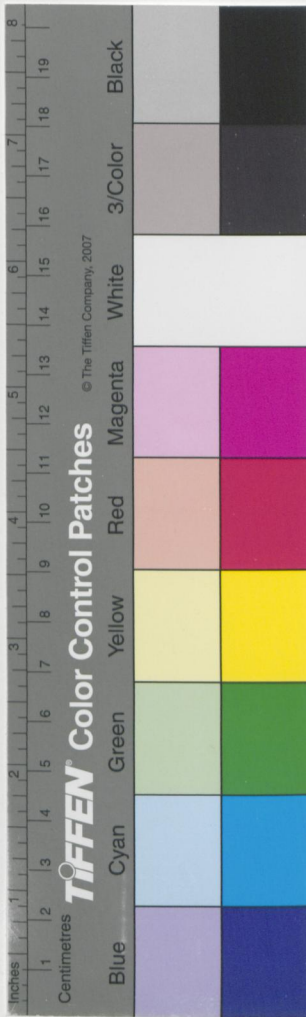

Skiltal för Topelius konstnärsgillet 5 febr.
1893.

Da vi en gång i Paris Sjö-
shop såg Klockan hufvud för
att afse på en Thelysom till
den krigade vi. Hårdaste
konstnär förtämlade o. s. v.
Björnsen som var med syn-
kele ögon brynen och såde:
Jag synes virkligt att litet
kunna vara med denne
gang. Vi förklarade då att
vi ansåga litteraturen redan
något efter som poesin
är den "högsta och förfinnaste"
af alla konster. Den förenar
i sig alla de bildande konsterna
och har med musiken gemen-
samt den kärleken som är
att konstnärsgillet firar sin
årsfest den 5 februari de därför
naturligt - Rheuberg är den
störste konstnär i vårt land fört.
Men att hela vårt land vill
dena ^{den} sin nationalfest

är en stor hedre för detta land.
För det blodiga minnet, i sin
officiell hemsdag firning, det
är en skuld ^{en konstnär} som föddas, - föddes
och fackeltagen röpa till för
konstnären; det finsta folket som
ofta saknar blick, lif och dock
af blick allena, ut vi konstnären
som vi säga till något, ha inte
lif och följare. Jag tillämpar
på oss de ord "Grandes" i fjol
sade om Danmark, förhållanden
är sådana att en finisk stats
man eller krigare inte kan
spela en Europaisk roll. Men
lyxentom kindrar en finisk veten
skulptur, skulptatallan eller
konstnär att bli lika duktig som
de duktigaste i Europa - Det är
med stolthet och tillförsikt vi
i vår helga vår hedersgård och
hedersord förande, en frälsad
konstnär, Finland och Sveriges
nuu lifande störste skuld.

En diktning sådan som den
Topelianska är, i sin högre
grad är högre annan poesi
en sammanfattning af alla
konster. Den är Melisk, ty
ingen säng i Norden, i melisk
ärat som den, den är Mälning,
ja uttyper för vår landstaps-
målning. Juhani Ahos såde
engång i Paris (Jag, vi följde till
staderna i afton, men jag minns mig med att citera
omhär förträffliga författare, om andra är någon prax)
- Juhani Ahos såde engång i Paris, att det som
med en oöfverflyktig återkallade minnet af
finland, det som Ahos gaf en rekommendation af konstnär-
det, det var Kari Sylvién visor, det var
Topelins diktning. Då vi tonka för Sommer
i Norden, id. Skys tyrtur och
spinnor för vår sune sogn. De vi
klode besynnet Finland i festskrud
id. Skymlas den purra naturens
gryfvalig förging för oss - som
som skalden Helt Kenna från
Marjitos höjda är.

Om Runeberg har målat den
sötaste Midsomst den gamla Gården
vi kallar Santa Ida. St. Hon
Topelius drömt mig målat alla
öfrigtnejs färdig landskap

Men bilden af de bästa de
skönaste vi öft har L. T. Ström
ss. De sista fört som tidigare
därmeds minnen sista fört,
och varit sinne omsträdd
vid Nomma prinsessan Lindagården
och Under Marina, och i denna
stund står jag i en hemlig segring
vid tanken på Signor Wad.
Och från vårdoms minnen till
nyborns ären. Horta minnen
gylene lyron, Sång, majdof
och lyngvinn' blod, - och stäns
gubben det morn oss. Vi äro
andens fria folk.
I denna Sång finnas en aff

de vackraste Strofer som öfver
Midsomst; Besigga lyden:

Vår lund som vi äro Gärst
vigt
Skall blifva stort och ärosett
Vi spelar nu förgätuo do
som vögen i dess öf.

Ja visst, men det finns vögen
som ga' pojke, och verba
midsomst av de andra,
de datta det märke i
klipstranden, och marken,
varar evinneligen. En sådan
våg af L. Topelius.

Men vi kinst närm som med
vödnad och kärlek blifva upp
till vår Alderman och Mästare
våra de fört att på Runebergs
öf Toruna en fackombetens
vögen för Runebergs somtida
all Skalde broder och ropa
Sänge lifve L. Topelius.

1895 jag börjar till den enda originala finiska
konstnären är Enckell och jag gläder mig att bli han
är svenskfödd, och hans litterära ideal är Almqvist
och att han ^{har en egen} är bildad.

De jag ser olympheter i hans konst ~~är~~
jag gläder mig för jag tror de Chavaunet besvinnade
teknik af detaljer, händer och fötter t.ex. - Skulle
P. de Ch. detaljer vara genomfödda, korrekta, så skulle
hans konst kanske sakna den arkaiskaste enkel-
het som ger den karaktär. Och dock kan jag P. de
Ch. teckna hans som helst ypperligt. Det är således
medveten naivitet. Kan jag då då med den mång-
omtalade ädelheten? ~~Det gäller~~ som mycket annat
är ärligheten att säga för naturligtvis tiden.
Och hur fastar då denna dygd då fasthåller? Jo,
man kopierade naturen eller sådana såg modeller
bit för bit. "Le morceau." Jag arbetar mycket
för att komma därifrån, men hela min uppfattning
håller mig kvar vid detta drömma förfaringsstadium.

Huru kan en främmande varelse, à plus forte raison en
släktemänniska ett ögonblick lockas af tanken att vara
dagens hjerte, den modern, - ty dessa ord ge jag
vid handen att hjertan är en fäken ståt i morgon, och så

den modern är många och oförmany är unmodig, lortet är
vare är gammelmådig. -
för den templet skinnigheten gestaltat sig lifad mycket
enligt: mitt med dess öfver, har becommen är allt. - Då
man ej vet af en gårdag, bror man sig inte mycket om morgondag.

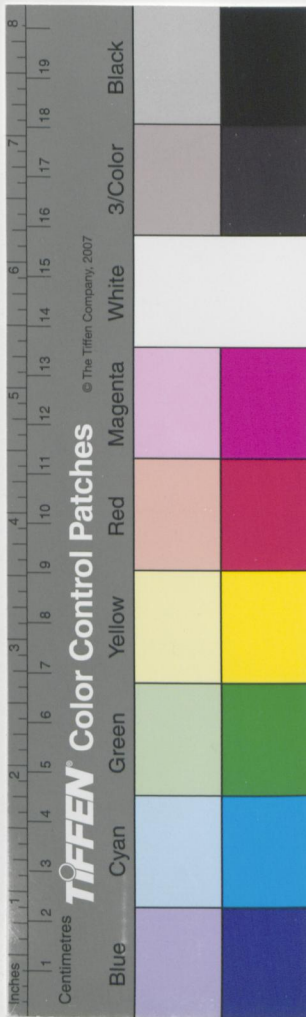
De som skriva varit om modern konst etc. är de yngsta
och i synnerhet de skinnigaste - och om de verkligen lyckas
bli moderna, är de dock således af en templet af glömda
och fraktet så modet går för.

Det är obegripligt att en litterat (iika bildande konstnär) i
sehel, som varit kunnat så långt högt sig med 10 och 8 stallet
sedan med dess absoluta gälloshet.

Med denna gälloshet men jag, allen s.k. stavier, hanter
seiner och, flere miljoner af Rök, Stenar, Carsten där en mfl.

I tusentals är han konstens ande bevisat sig vara stannande
d.v.s. att det funnits endast 2 stiers konst, den goda och
den dåliga, och likväl han människorna aldrig beqvist att seken
fänt i enl.

Skulle konstnären ej vara så skinnig, drömma och tankelösa,
skulle ej den klyfta, de enkla öfver, vara så klar enchen
den och publiken (förlust ord) - har menas alla de andra,
människorna omkring dem.

Jag har förgiftat mitt lif i välkylad, små
onsorger, små samvets tillfredsställelsen och rena orotations
och har inte, minns, ens kraft att vara förtristad därför.

Jag vet att Herminien och Kristentönen klara rader
De de tala om välsortens kaffande - hur ofta kan
jag se aldrig - efter mitt bästa vetande?

Mitt lif är som dessa rader: fragment, osammanhängande,
tafse, enbart det som jag skulle ha kunnat skriva.
- Allt mina bästa tankar är oskrifna och omalade.

Gud låt mig komma till bryn för arbetet,
jag vet att en är nödvändig, koncentreringen af min
spets kraften - och jag är nog glad att inte ens
hindra denna centrifugalkraft som drifva alla mina idéer
och min energi att verksamma sig för Herren.

Men mestadels arbete är samvetsplågan. Det
endå som verkliga tillfredsställelsen en man är
tankens arbete, initiativitet.

Le mal
Après plusieurs années, il me souvient que j'ai voulu le dire
à un grand homme dont l'amitié m'a toujours honoré
mes meilleurs amis, à l'exception de lui, dans la foule qu'il y avait
de moi-même - et j'ai senti que j'avais été malade, et j'ai senti
mon esprit se perdre dans quelque chose de bon et de durable. Il y a
une légende qui dit que le bon Dieu qui est mort d'être
et à qui on a donné le nom de bon Dieu, a fait
des talismans que les hommes et les femmes ont fait
des moments de leur vie. Chacun a son rôle à jouer
je me rend compte de son rôle en ce moment.

